

Фахово-освітній мінімум історико-теоретичних знань для освітніх програм кафедри кіно- і телемистецтва

1. Історичні етапи усвідомлення виражальних можливостей екранної мови

Зародження кінематографу: діяльність Й. Тимченко, Т.А. Едісона, братів Люм'єр.

«Люм'єрівський» та «мельєсівський» напрямки розвитку екранних мистецтв.

Перший український професійний кінорежисер Данило Сахненко.

Творчий шлях та внесок у світове кіномистецтво Олександра Довженка.

Значення творчості Чарльза Чапліна.

Значення творчості Девіда Уорка Гріффіта.

Німецький кіноекспресіонізм та утворення образної екранної реальності. Значення фільмів «Кабінет доктора Калігарі» та «Метрополіс».

Французький кіноавангард. «Фотогенія» Луї Деллюка.

Монтажний кінематограф 20-х років. Фільми С. Ейзенштейна «Панцерник «Потьомкін» та В. Пудовкіна «Мати».

Роберт Флаєрти – родоначальник документального фільму.

Український період творчості Дзиги Вертова та Михайла Кауфмана. Фільми «Одинадцятий», «Людина з кіноапаратом», «Симфонія Донбасу», «Весною».

Есфір Шуб – родоначальниця «монтажного» документального кіно.

«Ефект Кулешова» та його значення для розвитку кіномистецтва.

Визначальні відмінності «німого» та звукового кіномистецтва.

Система «кінозірок». Її плюси та мінуси.

Формування продюсерської та авторської системи фільмовиробництва.

Фільм режисера О. Уеллса «Громадянин Кейн» та його вплив на формування екранної мови.

Італійський неореалізм та його значення для розвитку світового кіно.

Французька «Нова хвиля». Монтаж як вираз внутрішнього світу людини у фільмі режисера Ж.-Л. Годара «На останньому диханні».

Філософсько-образна кінотворчість Ф. Фелліні, М. Антоніоні, А. Тарковського. Поняття «саспенсу» та творчість режисера А. Хичкока.

Джерела:

1. Брюховецька Л. Кіномистецтво.– Київ, Логос, 2011. – 391с.
2. Десятник Г.О. **Історичні етапи розвитку світового кіномистецтва** : тексти лекцій з історії світового кіно [наук. ред. проф. Горевалов С.І.]. – К. : Вид-во КНУ ім. Тараса Шевченка, 2015. – 215 с.

Створення телебачення: внесок Б.Розінга, Б. Грабовського, В. Зворикіна.

Джерела:

Десятник Г.О., Іщенко А.І. **Історія телебачення**: тексти лекцій [наук. редактор проф. Горевалов С.І.] – Київ, Інститут журналістики КНУ, 2018. – 94 с.

2. Історичні етапи формування українського екранного мистецтва

Український «театр корифеїв»: творча діяльність І. Карпенка-Карого, М. Крушельницького, М. Кропивницького, М. Заньковецької та її вплив на формування українського кіно.

Новаторство театральної та кінодіяльності Леся Курбаса.

Перший український кінематографіст Альфред Федецький.

Значення діяльності ВУФКУ.

Іван Замичковський у фільмі режисера Г. Стабового «Два дні».

Фільм режисера Г. Тасіна «Нічний візник».

Амвросій Бучма – провідний актор українського кіно.

Значення творчості Івана Кавалеридзе.

Фільм режисера І. Савченка «Богдан Хмельницький».

Фільм режисера М. Донського «Райдуга». Актриса Н. Ужвій в головній ролі фільму.

Українська школа поетичного кіно. Її провідні представники: Сергій Параджанов, Юрій Ілленко, Леонід Осика, Іван Миколайчук, Броніслав Брондуков.

Українські кіноактори: Костянтин Степанков, Микола Гринько, Богдан Ступка, Леонід Биков.

Українські кінорежисери Віктор Івченко, Микола Мащенко, Кіра Муратова.

Фільм режисера Віктора Іванова «За двома зайцями».

Одеська кіношкола. Фільм режисерів Ф. Миронера та М. Хуцієва «Весна на Зарічній вулиці».

Фільм режисера Леоніда Бикова «В бій ідуть лише «старики».

Творчість режисера Фелікса Соболева та її значення для розвитку науково-популярного кіно.

Українська школа анімації та її провідні майстри.

Джерела:

1. Брюховецька Л. Кіномистецтво.– Київ, Логос, 2011. – 391с.

2. Госейко Л. Історія українського кінематографа: 1896–1995. – Київ, Кіно-Коло, 2005. – 464 с.

3. Десятник Г.О. Українське кіномистецтво : тексти лекцій з історії українського кіно [наук. ред. проф. Горевалов С.І.]. – К. : Вид-во КНУ ім. Т.Г. Шевченка, 2015. – 149 с.

Творчість сучасних українських кіномитців.

Джерела:

Зубавіна І. Б. Кінематограф незалежної України: тенденції, фільми, постаті. – Київ, Фенікс, 2007. – 304 с.

Головні етапи формування українського телебачення.

Джерела:

Десятник Г.О., Іщенко А.І. **Історія телебачення**: тексти лекцій [наук. редактор проф. Горевалов С.І.] – Київ, Інститут журналістики КНУ, 2018. – 94 с.

3. Визначальні засади аудіовізуальної творчості та виробництва

Види та основні жанри кіно і телебачення.

Драматургічна конструкція екранних творів – основні елементи.

Визначення сюжету та фабули.

Зображальні засоби екранної виразності.

Звукові засоби екранної виразності.

Кінематографічний та телевізійний сценарій – основні форми.

Послідовний та паралельний монтаж.

10 принципів комфортного монтажу.

Головні принципи системи Станіславського.

Поняття драматургічного конфлікту.

Визначення та значення побудови мізансцени.

Ефект присутності як визначальний принцип телевізійної стилістики.

Поняття суб'єктивної камери.

Багатосерійність як форма телевізійного твору. Її значення.

Віртуальна реальність як виражальний засіб екранної творчості.

Джерела:

Гоян В. В. **Журналістська творчість на телебаченні**: монографія / В. В. Гоян. – К. : ВПЦ «Київський університет», 2011. – 319 с.

Десятник Г.О. **Екранна творчість**: навчальний словник-довідник. – К. : КиМУ, 2014. – 332 с.

Основні етапи фільмовиробництва.

Основні етапи телевізійного виробництва.

Джерела:

Десятник Г.О., Мужук Л.П. **Основи організації кінотелевиробництва** : тексти лекцій. – Київ, Інститут журналістики КНУ, 2019. – 108 с.
20.

Основні принципи музичного оформлення екранного твору.

Джерела:

1. Десятник Г.О. **Екранна творчість**: навчальний словник-довідник. – К. : КиМУ, 2014. – 332 с.
2. Десятник Г.О., Бадіон С.В. **Професія: звукорежисер кіно і телебачення**: тексти лекцій. – Київ, Інститут журналістики КНУ, 2019. – 69 с.

Плани кадру та їхній зміст .

Основні монтажні прийоми.

Джерела:

Десятник Г.О. **Кінотелемонтаж** : тексти лекцій [наук. редактор проф. Горевалов С.І.] – Київ, Інститут журналістики КНУ, 2018. – 181 с.

Графічні елементи кадру як режисерський прийом.

Джерела:

Десятник Г.О. **Від задуму до екрана** : тексти лекцій [наук. ред. проф. Горевалов С.І.]. – К. : Вид-во КНУ ім. Т.Г. Шевченка, 2015. – 226 с.

Поняття цільової аудиторії як основного критерію формування змісту та стилістики екранного твору.

Організаційна структура українського телебачення.

Джерела:

Десятник Г.О., Іщенко А.І. **Історія телебачення**: тексти лекцій [наук. редактор проф. Горевалов С.І.] – Київ, Інститут журналістики КНУ, 2018. – 94 с.

4. Кінофестивалі

Кінофестивалі ігрового повнометражного кіно

- «Молодість» (Київ, з 1970 року)
- Одеський міжнародний кінофестиваль (Одеса, з 2010 року)
- «Корона Карпат» (Трускавець, з 2009 року)
- «Місто Мрії» (Рівне, з 2016 року)
- Канівський міжнародний фестиваль сучасного кіно (Канів, з 2016 року)
- «КіноЛев» (Львів, 2006—2012)
- «Стожари» (Київ, 1995—2005)
- «Білий ангел» (Славутич, 1996)

Кінофестивалі неігрового кіно

- «Кінолітопис» (Київ, з 2001 року)
- «Docudays UA» (Київ, з 2003 року)
- «86» (Славутич, з 2014 року)
- «Контакт» (Київ, 2005—2007)

Кінофестивалі анімаційного, студентського, архівного кіно, відео-арту

- «Пролог» (Київ, з 1994 року)
- «Відкрита ніч» (Київ, з 1997 року)
- «LINOLEUM» (Київ, з 2005 року)
- «Німі ночі» (Одеса, Київ з 2010 року)
- «SpaceLiberty» (Львів, 2011—2012)
- «Кришталеві джерела» (Київ, 1991—2011)
- «Харківський бузок» (Харків, 2009—1012)
- «КИМАФ» (Київ, 2000—2002)
- «Dreamcatcher» (Київ, 1998—2001)